

[Stein.]

enkelte af de Ting, jeg har berørt, skal jeg lige nævne. Ministeren var selv inde paa Spørgsmaalet om Aktiesalgene, som jeg tillægger en noget større Betydning, end Ministeren gør. Den højtærede Finansminister mener, at blot man kan holde Ro, saa er alt godt. Saadan er det efter min Mening ikke. Det, der sker i Øjeblikket ved disse Bestemmelser, er, at Folk, som ellers kunde være tilbøjelige til at realisere deres Aktier og maaské anlægge Pengene i andre Værdier, i Obligationer eller hvad det nu kan være, gør det ikke, og Følgen er den, at Kursniveauet holdes paa en Højde, som i sig selv er usund. Hvis der kom noget Materiale frem, vilde det virke saaledes, at Kursniveauet efterhaanden sænkedes, og det vilde alle staa sig ved. Det kan naturligvis ikke bevises paa Forhaand, men rent logisk ligger det efter min Mening saaledes.

De Udtalelser, den højtærede Finansminister fremsatte angaaende Aktieselskabs-skatten, den Tendens, man dér er kommet ind paa, og de Forberedelser, der er i Gang, kan jeg naturligvis kun være tilfreds med. Jeg tror ikke, man skal lade sig blænde af de Selskabsresultater, der har været fremme. De er i høj Grad fremkommet gennem Realisation af de Varer, man har haft, eller hvordan det nu kan være sket, og paa det produktive Omraade ved vi jo, at Raavarerne svigter i allerhøjeste Grad, og de Reserver, som dér kan skabes, er der i allerhøjeste Grad Brug for.

De Bemærkninger, Finansministeren til Slut fremsatte om Betydningen af, at man har Opmærksomheden henvendt paa Fremtiden, er for saa vidt helt paa Linie med, hvad jeg tillod mig at sige. Vi deler naturligvis alle det Haab og den Forventning, at det Danmark, der kommer til at bestaa, naar denne Krig er endt, ikke maa skille sig for meget ud fra det Danmark, vi kendte før 1939. Men een Ting er jo alligevel sikker: at det er ikke den samme Verden, vi kommer til at staa over for. Derfor mener jeg stadig, at det er af overordentlig stor Betydning, at man, saaledes som den højtærede Finansminister sagde, følger Tingene nøjest muligt, og at man ogsaa i vidt Omfang søger at klare sig de Linier, der viser ud i Fremtiden, og at forberede, hvad der kan forberedes.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ingeborg Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1942—43.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1089).

Finansministeren (V. Buhl): De Retningslinier, hvorefter Forslaget til Normeringslov er udarbejdet i Finansministeriet, svarer i det væsentlige til de Synspunkter, som har præget Normeringsloven ogsaa for indeværende Finansaar.

Med Hensyn til Stillingers Oprykning i Lønningsklasse har man kun medtaget saadanne Forslag, som angik Stillinger, hvis nuværende Placering er blevet afgørende forandret i Henseende til Arbejdets Karakter og Omfang. Forslag, der fortrinsvis eller udelukkende havde til Hensigt at forbedre Avancementsforholdene, har man i det store og hele ikke set sig i Stand til at optage. Ogsaa med Hensyn til Oprettelse af nye Tjenestemandstillinger har man været meget tilbageholdende, men som Følge af de senere Aars betydelige Udvikling i Statsadministrationen har man dog fundet det nødvendigt at stille adskillige Forslag. Saavel inden for Centraladministrationen, hvor to nye midlertidige Kontorer har vist sig at være af permanent Karakter, som ogsaa uden for Centraladministrationen er der stillet Forslag om Normering af nye Tjenestemandstillinger, for hvis Oprettelse der er givet nærmere Motivering i Bemærkningerne til Lovforslaget.

I Henhold til Bestemmelsen i Tjenestemandlovens § 46, Stk. 3, omfatter Forslaget i Aar den 5-aarige Regulering af Bestyrerstillingerne, hvorved sigtes til Omregulering af Stillinger som Stationsforstandere, Postmestre, Toldforvaltere, Fyrmestre og enkelte andre Stillinger, alt efter de Ændringer i de lokale Forhold, som er indtraadt i de 5 Aar, der er forløbet siden sidste Regulering. Ogsaa ved denne Omregulering er der udvist ret stor Tilbageholdenhed, og Forskydninger, der skyldes de ekstraordinære Forhold, er ikke taget i Betragtning. For de Omplaceringer, der herefter har kunnet optages paa Forslaget,